

ΜΑΔΡΙΤΗ

Τὸ Ἐσκουριάλ.

ΕΣΚΟΥΡΙΑΛ

Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΤΡΙΚΥΜΙΑΣ

ΤΟ λησμονημένον πως Ἐσκουριάλ, χάρις εἰς τὸν Λουμπὲ εἰσῆλθε, διὰ τινὰς ἡμέρας τοῦλάχιστον, ἐκ νέου εἰς τὴν ἐνημερότητι.

Ὁ πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἐπισκεφθεὶς πρὸ τινῶν ἡμερῶν τὸν βασιλέα τῆς Ἰσπανίας, ἐσταμάτησε πρὶν εἰσελθῆναι εἰς Μαδρίτην εἰς τὸ ἄσχος τοῦ Ἐσκουριάλ (Escorial) ὅπως καταθέσῃ στέφανον ἐξ ἀνθέων εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἀλφόνσου ΙΒ' καὶ ἐπισκεφθῆναι τὸ περίεργον καὶ τεράστιον Βασιλικὸν Μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου τοῦ Ἐσκουριάλ. Οἰκοδομηθὲν ἐπὶ τῆς βασιλείας Φιλίππου τοῦ Β', πρὸ τριακοσίων καὶ πλέον δηλοδῆ ἐτῶν, τὸ κολοσσαῖον οὗτο κτίριον ἀποτελεῖ τετράπλευρον δικασίων ἐξ ἑξ ἑκτῶν τῶν μῆκρος καὶ ἑκατὸν ἐξήκοντα τὸ πλάτος.

Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ αὐτοῦ εἶνε ἀπλὴ καὶ ἐπιβίβλουσα οὐδαμοῦ κοσμημάτων. Ἐκτιμῆμενον εἰς χιλίων μέτρων ὕψος ἐπὶ λόφου τινὸς ἐρειδομένου ἐπὶ τῆς Σιέρρας Γουαδαράμα, δεσπόζει τῆς κοιλάδος τοῦ περιωνύμου Μανθαρῆς, τὸν ὁποῖον οὐδεὶς μεσαιωνικὸς ποιητὴς ἢ μυθιστοριογράφος ἐλησμόνησε. Τὸ κέντρον τοῦ οἰκοδομήματος καταλαμβάνει ὁ ναὸς, οὗ ἡ κρύπτη καλύπτει τοὺς τάφους τῶν βασιλέων τῆς Ἰσπανίας, περὶ αὐτὸν δὲ τὸ ἀνάκτορον, ἡ μονὴ καὶ τὰ ἐξαρτήματα αὐτῆς. Ὁ ὑπομονητικὸς ἐπισκέπτης δύναται νὰ ἀριθμῆσῃ δεκαεξὶ αὐλάς, τεσσαράκοντα παρεκκλήσια, 2,673 παράθυρα, 1200 θύρας, 86 κλίμακας καὶ 89 πίδακας καὶ κρήνας· ἐλόκληρον δὲ τὸ μῆκος τῶν στοῶν τοῦ Ἐσκουριάλ ὑπελογίσθη εἰς 160 χιλιόμετρα.

ΠΙ τῆς τῶν φαιῶν τῆς θαλάσσης ὑδάτων, ὁ ἄνεμος συσσωρεῖ τὰ νέφη. Μεταξὺ τῶν νεφῶν καὶ τῆς θαλάσσης ὁ Ἄγγελος τῶν τρικυμιῶν πλανᾶται ὑπερήφανος, ὁμοῖος μὲ μαύρην ἀστραπὴν.

Ἄλλοτε ψαύει ἀκριθιῶς τὰ κύματα διὰ τῶν πτερυγῶν του,

Ἄλλοτε ὀρμᾷ ὡς βέλος πρὸς τὰ νέφη. Κραυγάζει καὶ ἡ χαρὰ του ἐκπαῖ ἐν τῇ τολμηρᾷ κραυγῇ τὴν ὁποῖαν τὸ πτηνὸν ἀναδίδει.

Τί ὑπάρχει ἐν τῇ κρα γῆ ταύτῃ;

Ἡ δίψα τῆς τρικυμίας!

Δύναμιν ὀργῆς, φλόγα πάθους, πεποίθησιν εἰς τὴν τελικὴν νίκην, ἰδοὺ τί ἀκούουν τὰ νέφη εἰς τὴν κραυγὴν ταύτην.

Οἱ γλάροι οἰμῶζον πρὸ τῆς τρικυμίας, οἰμῶζον, ἐπιψαύουν τὴν θάλασσαν, φαίνονται ἐτοιμοὶ νὰ κρῦψον εἰς τὰ βάθη αὐτῆς τὸν τρόμον, τὸν ὁποῖον ἐνσπείρει εἰς αὐτοὺς ἡ προτεγγίζουσα τρικυμία.

Οἱ κόλυμβοι στεναάζουν καὶ αὐτοί. Δέν δύνανται νὰ ἐννοήσουν οἱ κόλυμβοι οὗτοι, τὴν ἡδονὴν ἣτις εὐρίσκεται εἰς τὰς μάχας τῆς ζωῆς.

Τῶν κερκυνῶν ὁ κρότος τοὺς φοβίζει.

Ὁ ἀνόητος λιπαρόχηρ, τὸ πτηνὸν τῶν βορῶν θαλασσῶν, περίτρομος κρύπτει τὸ παχὺ σῶμά του ἐντὸς τῶν βράχων. . . Μόνον ὁ ὑπερήφανος Ἄγγελος τῶν τρικυμιῶν ἵπταται γενναῖος, τολμηρὸς, ἐλεύθερος ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς λευκαζούσης ἀπὸ τοὺς ἀφρούς.

Πάν-οτε σκοτεινότεροι καὶ πλησιέστεροι αἱ νεφέλαι καταβαίνουν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Τὰ κύματα ὑψοῦνται, ψάλλουν, χορεύουν προσκαλοῦντα τὸν κερκυνόν.

Ὁ κερκυνὸς βομβεῖ. Τὰ κύματα βρυχῶνται, ἀφρί-